

## El retorn de la poesia

**D**os analistes han coincidit últimament a donar males notícies sobre el present i el futur de les lletres. Segons Joaquim Molas, la literatura té avui «la més baixa cotització social mai experimentada». Segons George Steiner, ara es publiquen més llibres que mai, però la realitat és que no es venen i que es destrueixen ràpidament. Steiner, però, ha introduït en el seu diagnòstic un signe d'esperança: «La novel·la passa de moda com hi van passar l'èpica o la tragèdia; la poesia, en canvi, té un futur immens i il·limitat, perquè és una noble forma oral, capaç de ser expressada en veu alta, recitada i apresada de memòria».

Entre nosaltres hi ha fets que permeten confirmar aquesta tesi: retorna, en efecte, el gust per la poesia i, concretament, per la recitada de viva veu. En tenim mostres conegudes com els diversos *encontres de poetes*, la *pervivència de grups dedicats a la lectura* periòdica de poemes, el festival internacional de poesia que va aplegar a Barcelona més de mil persones o l'aparició d'un CD-Rom amb la imatge i la veu de dotze poetes catalans.

A la ciutat de Girona hem viscut darrerament dues experiències que han corroborat amb èxits multitudinaris el poder de convocatòria dels recitals poètics. D'una banda, la Nit de Poetes, que organitza l'Associació de Veïns de la Cort-Reial i rodalies en el marc de l'escalinata de Sant Martí; de l'altra, el I Festival de Poesia, promogut pel Col·legi de Lletres de la Casa de Cultura, amb l'actuació d'autors reconeguts i d'inèdits seleccionats entre cent participants.

A Girona, doncs, tal com manifestava un dels membres del jurat del Festival, «no tot és cultura televisiva i hi ha més sensibilitat poètica de la que es podia imaginar». Connectem així amb els millors moments de començament de segle, quan els grans poetes catalans eren hostes obligats dels Jocs Florals gironins i de les lectures poètiques de l'Ateneu, amb la diferència que aquelles trobades eren elitistes o minoritàries, mentre que les d'ara han congregat assistències massives per escoltar lectures de viva veu: la veu del recitador que durant segles va ser el vehicle habitual de coneixement dels poetes a les places, a les aules o a la vora del foc de les llars.

Com s'ha escrit en el pròleg del volum antològic del Festival, «la poesia és un acte de fe en la paraula, i tornem a tenir ganes de retrobar el gust i el sentit perdut de les paraules». Felicitem-nos d'aquest desig, ja traduït en demostracions palpables, perquè les concentracions humanes entorn de la paraula poètica ens poden desintoxicar de moltes contaminacions i fer-nos accedir col·lectivament als dominis de la consciència, de la sensibilitat i de la civilitat. Com va dir Maragall amb versos contundents, «al món hi ha encara coses no sabudes;/ la poesia tot just ha començat/ i és plena de virtuts inconegudes». Com el poeta, doncs, mantinguem el caliu d'aquest moment i «esperem en silenci altres vingudes».